

30. DERS

88) ZÎHAYAT 89) ZÎŞUUR 90) MÜCEDDİD

88) ZÎHAYAT: → Hayat sahibi, canlı demektir.

→ Zîhayat içinde en eşref ve ihtiyarca en geniş olan insandır. Halbuki insanın ef'al-i ihtiyariyesi içinde en hafifi ve en zahiri, söz söylemesi ve yemek ve içmesi ve düşünmesidir. Halbuki insanın bunlarda dest-i ihtiyarının müdahalesi ne kadar az olduğu azıcık düşünmekle anlaşılır. Halbuki mahlukatın en eşrefi olan insanın eli, tasarruf-u hakikîden bu derece bağlı olsa; başka hayvanat ve cematat, sırf birer memluktan ve Hâlıkın hesabıyla dönen ve çalışan birer mahluk-u müsahhardan başka birşey değildir.

→ Bütün zîhayat, birer muvazzaf mesrur asker, birer müstakîm memnun memurlardır. (risale-i nur'dan)

89) ZÎŞUUR: → Şuurlu, bilinci olan manalarına gelir.

→ Cinler, madde âlemine ait "nâr ve mâric"ten birtakım varlıklar olmakla beraber, tıpkı bizim gibi, maddeye kumanda eden bir ruha sahiptirler ve zîşuurdurlar. Zîşuur olmaları yönüyle camid ve (bitki, hayvan gibi) diğer canlılardan ayrılıp, tıpkı bizim gibi şuurlular, idrak sahibi mükellefler sırasına girerler.

(Varlığın Metafizik Boyutu - Ruh Emir Âleminde)

90) MÜCEDDİD: → Yenileyici, kuvvetlendirici. İslâm dînini kuvvetlendiren, bid'atleri yâni İslâm dînine sokulmak istenen reformları, hurâfeleri söküp atan ve sünnetleri ortaya çıkaran âlim.

Her yüz senede bir müceddîd zâhir olur (ortaya çıkar) . Ümmetimin işlerini yeniler. (Hadîs-i şerîf-Ebû Dâvûd)

→ Cenâb-ı Hak, rahmetinin eseri olarak her bir fesad-ı ümmet zamanında bir muslih, bir müceddid, bir halife-i zîşan, bir kutb-u âzam, bir mürşid-i ekmel ya da bir nevi mehdî hükmünde mübarek zatları göndermiş, fesadı izale edip milleti ıslah etmiş, din-i Ahmedîyi muhafaza buyurmuştur. Bu hususu nazara veren ve siyaset sahasında Mehdî-i Abbâsî, diyanet âleminde Gavs-ı Âzam, Şâh-ı Nakşibend, aktâb-ı erbaa ve on iki imam gibi zatları misal gösteren Bediüzzaman der ki, "Madem O'nun âdeti öyle cereyan ediyor, âhir zamanın en büyük fesadı zamanında, elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hâkim, hem mehdî, hem mürşid, hem kutb-u âzam olarak bir zât-ı nuranîyi gönderecek ve o zat da ehl-i beyt-i Nebevîden olacaktır. Bediüzzaman, Mehdî ile alakalı hadislerin zayıf olduğu iddiasına karşı da, "Hangi mesele var ki, bazı kitaplarda ona ilişilmesin? Hattâ İbn-i Cevzî gibi büyük bir muhaddisin bazı sahih ehâdîse mevzu dediğini, alimler taaccüple nakletmişler. Hem her zayıf veya mevzu hadîsin mânâsı yanlışır demek değildir. Belki an'aneli sened ile hadîsiyeti kat'î değildir demektir. Yoksa mânâsı hak ve hakikat olabilir." buyurmuştur.

Aşağıdaki kelimeleri manalarına uygun bir şekilde birleştirin:

Zîşuur

Hayat sahibi, canlı demektir

Müceddid

Şuurlu, bilinci olan manalarına

Zîhayat

Cenâb-ı Hak, rahmetinin eseri olarak her bir fesad-ı ümmet zamanında gönderir

Aşağıdaki boşlukları doldurunuz:

Kur'an okuyanlar, Bediuzzamanın ifadeleriyle, kendilerine sevap kazandıranların yalnız insanlar olmadığını, Cenâb-ı Hakk'ın mahlûklarının, ruhanîlerin ve meleklerin de dinleyiciler arasında bulunduğunu düşünmeli, yalnız ihlâs ve rıza-yı İlâhîyi esas tutmalıdırlar ki telaffuz ettikleri mübarek kelimeler ihlâs ve niyet-i sadıka ile hayatlınsın, canlısın, hadsizun kulaklarına gidip onları nurlandırsın.

Bediüzzaman der ki, "Madem O'nun âdeti öyle cereyan ediyor, âhir zamanın en büyük fesadı zamanında, elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir, hem hâkim, hem mehdî, hem mürşid, hem kutb-u âzam olarak bir zât-ı nuranîyi gönderecek ve o zat da ehl-i beyt-i Nebevîden olacaktır.

Bütün, birer muvazzaf mesrur asker, birer müstakîm memnun memurlardır.